

লা - ইলা-হা ইল্লাল্লাহৰ তাৎপৰ্য আৰু তাৰ দাবী

[অসমীয়া – Assamese – آسامي]

শ্বাইখ আব্দুল কাৰীম আদিৱান

۞

অনুবাদ

ৰফিকুল ইছলাম বিন হাবিবুৰ ৰহমান দৰঙী

ইছলামী বিশ্ববিদ্যালয় মদীনা ছৌদি আৰব

তত্ত্বাবধানত

দাৰু তাওহীদ লিভ্ তালীফ ওৱাত তাৰ্জামাহ

(বলোগড়া, নিজ খাৰুপেটীয়া, দৰং অসম) □

معنى شهادة أن لا إله إلا الله

الشيخ: عبد الكريم الديوان

ترجمة: رفيق الاسلام بن حبيب الرحمن

تحت إشراف:

دار التوحيد للتأليف والترجمة

দাৰুত তাওহীদ লিভ্ তালীফ ওৱাত তাৰ্জামাহ

(বলোগড়া, নিজ খাবুপেটীয়া, দৰং অসম)

পর্যবেক্ষক সকলৰ নাম

১. শ্বাইখ নৱাব আলী
(সাধাৰণ সম্পাদক,
জমিয়তে আহলে
হাদিছ অসম)
২. ড. আব্দুল মুকিত
৩. অধ্যাপক জছিম
উদ্দিন শেখ

أسماء المراجعين

1. الشيخ نواب علي (أمين
العام: لجمعية أهل الحديث
أسام)
2. دكتور عبد المقيت
3. بروفيسر جسيم الدين شيخ

‘জমিয়তে আহলে হাদিছ অসম’ৰ সাধাৰণ সম্পাদক তথা ‘আদৰ্শ হাইস্কুল,
বাঘপুৰী’ৰ প্ৰধান শিক্ষক- মো: মো: নৱাব আলী এম এম, এম এ, এল এল বি,
বি এড, পবিন চাহেবৰ জ্ঞান গৰ্ভ-

“ভূভেচ্ছাবানী”

অসমৰ দৰং জিলাৰ বাসিন্দা তথা ছোঁদি আৰবস্থিত “মদীনা ইছলামী বিশ্ববিদ্যালয়”ৰ শিক্ষাৰ্থী হাফিজ ৰফিকুল ইছলাম বিন হাবিবুৰ ৰহমান দৰঙী চাহেব কৰ্তৃক অনুদিত পুথি “লা - ইলা-হা ইল্লাল্লাহৰ তাৎপৰ্য আৰু তাৰ দাবী”ৰ পাণ্ডুলিপি পঢ়ি আনন্দিত হোৱাৰ লগে লগে তেখেতৰ এই মহান প্ৰচেষ্টাৰ বাবে তেখেতলৈ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। কিতাপ খনত উল্লেখ কৰা লা - ইলা-হা ইল্লাল্লাহৰ ভাৱাৰ্থ আৰু তাৰ দাবী সমূহৰ বিষয়ে সম্যক ধাৰণা আৰু জ্ঞান থকাটো পতিজন মুছলমান নৰ-নাৰীৰ বাবে অপৰিহাৰ্য। যিহেতু অসমীয়া ভাষাত এনেকুৱা তথ্য সম্বলিত সঠিক ধাৰনাৰ কিতাপ পায় নাই বুলি ক’লেও অত্যুক্তি নহয়। সেয়ে কিতাপ খনে অসমীয়া ভাষা-ভাষীৰ জনগনক ইহকাল আৰু পৰকালত সাফল্য মণ্ডিত হোৱাৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ ভাৱে সহায় কৰিব বুলি মই ভাবোঁ। কিতাপ খনত ভাষাৰ সংশোধনী মূলক কিছুমান টিপ্সনী সংযোজন কৰাৰ দৰে মহান কামত মোৰ দৰে সাধাৰণ ব্যক্তিক জড়িত কৰাৰ বাবে মহান আল্লাহ তাআলাৰ ওচৰত মই কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। অনুবাদকৰ এই সু প্ৰচেষ্টা আল্লাহৰ দৰবাৰত গৃহীত হওক আৰু পাঠক সমাজৰ দ্বাৰাও সমাদৃত হওক তাকে কামনা কৰিছোঁ।

সদৌ শেষত আল্লাহ তাআলাৰ ওচৰত দুআ কৰিছোঁ, যাতে তেওঁ আমাক আটাইকে সঠিক পথত পৰিচালিত কৰি জান্নাতৰ অফুৰন্ত শান্তি লাভ কৰিবলৈ তৌফিক দিয়ে। আমীন। ইতি

খাকছাৰ

মো: নৱাব আলী

শান্তি মঞ্জিল (বাঘপুৰী)

অনুবাদকৰ এষাৰ

ইছলামৰ ভিত্তি পাঁচটা স্তম্ভৰ ওপৰত পতিষ্ঠিত। তাৰে পথমটো হৈছে তৌহীদ বা লা-ইলা-হা ইল্লাল্লাহ অ আন্বা মুহাম্মাদুৰ ৰাছুলুল্লাহ। পত্যেক ঘৰ বা অটালিকা তাৰ ভেটিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। সেয়ে যদি ভেটি মজবুত হয় তেন্তে সেই ঘৰ পত্যেক আপদ-বিপদৰ পৰা সুৰক্ষিত থাকে।

যদি মুছলমান এজনৰ আধাৰশিলা মজবুত নহয় তেন্তে তাৰ ঈমানৰ কোনো মূল্য নাই। গতিকে ভেটি মজবুত কৰিবলৈ হ'লে স্বীকৃতি দিয়া বাক্য খিনিৰ তাৎপৰ্য আৰু তাৰ দাবী সমূহ জনা অত্যন্ত পয়োজনীয়। অধিকাংশ লোকৰ আৰবী ভাষাৰ জ্ঞান নথকাৰ বাবে কালিমা তৌহীদৰ মূল তত্ত্ববোৰ নাজানে। ফলত বিভিন্ন ধৰণৰ শ্বিকীয়া কাৰ্য-কলাপত পতিত হোৱা দেখা যায়। মক্কাৰ কাফিৰ সকল যিহেতু আৰবী ভাষা জানিছিল আৰু বুজিছিল সেয়ে যেতিয়া নবা ছল্লাল্লাছ আলাইহি অছাল্লামে ঘোষণা কৰিলে যে

قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَقْلِحُوا {مسند أحمد 16066 صحيح ابن خزيمة

{159

কোৱা "আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই" তোমালোক সফল হ'বা।

কাফিৰ সকলে অস্বীকাৰ কৰি কলে :

أَجْعَلِ الْأَلْهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا ۖ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿١٦﴾

"ই সকলো উপাস্য এৰি মাত্ৰ এজনহে উপাস্য কৰি লৈছে নেকি ? বাস্তৱিকতে এইটো এটা বৰ অদ্ভুত কথা"।

(ছুৰা ছাদঃ৫)

কিন্তু আমি আৰবা ভাষা নজনাৰ বাবে কালিমা তৌহীদৰ স্বীকৃতিও দিওঁ আৰু আল্লাহৰ লগত আনক অংশীদাৰ স্থাপনও কৰোঁ। ইয়াক স্পষ্ট কৰি আল্লাহ তা'আলা কৈছেঃ

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٦﴾

"সিহঁতৰ সৰহ ভাগ মানুহে আল্লাহৰ পতি ঈমান আনিলেও তেওঁৰ লগত আনকো অংশী কৰে।" (ছুৰা ইউছুফঃ১০৬)

গতিকে কালিমা তাওহীদ হৈছে ইছলামৰ মূল চাবি কাঠি। ইয়াৰ ভাবাৰ্থ ও তাৎপৰ্য জনা পত্যেকজন মুছলমানৰ বাবে অপৰিহাৰ্য। অন্যথা উপৰোক্ত আয়াতৰ অন্তৰ্ভুক্ত হ'ব।

এই বিষয়ে শ্বাইখ আব্দুল কাৰিম আদিৰানে লিখা 'معنى' নামৰ পুস্তিকা খনি চকুত পৰিল। পুস্তিকা খন পঢ়িলো তেখেতে বৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথাবোৰ সংক্ষিপ্তভাৱে একত্ৰিত কৰিছে। পুস্তিকাখনি উপযোগী সম্পন্ন হোৱা বাবে অসমীয়া জ্ঞান থকা লোক সকলৰ বাবে সহায়ক হ'ব বুলি

অসমীয়া ভাষাত অনুবাদ কৰিবলৈ থিৰ কৰিলো। আল্লাহৰ কৃপাত অনুবাদ সমাপ্ত হৈ আপোনাৰ হাতত তুলি দিওঁতে মই বৰ আনন্দ অনুভৱ কৰিছো। লগতে বেছিকে আনন্দিত হ'ম যেতিয়া আপুনি ইয়াৰ ওপৰত আমল কৰি নিজকে একত্ববাদী হিচাপে গঢ়ি তুলিব।

মানুহ মাত্ৰেই ভুল থাকিব পাৰে। সেয়ে অনিচ্ছাকৃত ভাৱে বৈ যোৱা ভুলৰ বাবে মই আল্লাহৰ ওচৰত ক্ষমা পাৰ্থনা কৰিছো। পিয় পাঠক বৃন্দ লৈ অনুৰোধ জনাইছো তেওঁলোকে যাতে বৈ যোৱা ভুল ত্ৰুটিবোৰ আঙুলিয়াই দি অসীম ছোৱাবৰ ভাগী হয়।

সদৌ শেষত আল্লাহৰ ওচৰত পাৰ্থনা কৰিছো যে, হে আল্লাহ! মোৰ এই ক্ষুদ পচেপটা তুমি কবুল কৰা। আৰু ইয়াক মোৰ বাবে আৰু মোৰ পিতৃ-মাতৃৰ ও শিক্ষক মণ্ডলাৰ বাবে লগতে কিতাব ছপা কৰোঁতে যি সকল শুভাকাংক্ষীয়ে আগভাগ লৈছে তেওঁলোকৰ বাবে ছদকায়ে যাৰিয়াত পৰিণত কৰা। হে আল্লাহ! পাঠক বৃন্দক ইয়াৰ উপকাৰৰ পৰা বঞ্চিত নকৰিবা। আৰু উম্মতে মুহাম্মদিয়াক তৌহীদৰ গুৰি মজবুত কৰিবলৈ তৌফিক দিয়া।

ইতি

ৰফিকুল ইছলাম বিন হাবিবুৰ ৰহমান দৰঙী

১০/০৯/২০১২ ইংৰাজী চন

কালিমা শ্বাহাদতৰ ভাবাৰ্থ বা তাৎপৰ্য

উস্মতে মুছলিমাছ এই কথাৰ ওপৰত একমত যে, কালিমা শ্বাহাদতৰ স্বীকৃতিয়ে এজন ব্যক্তিক দায়িত্বশীল বনায়। আৰু ই হৈছে ইছলাম ধৰ্মৰ মূল ভিত্তি। অৰ্থাৎ এই কথাৰ সাক্ষী দিয়া যে, আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্যক নাই আৰু মুহাম্মাদ ছল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লাম তেওঁৰ নিৰ্বাচিত ৰাছুল।সেয়ে কালিমায়ে শ্বাহাদতৰ জৰিয়তে এজন কাফিৰ মুছালমান হৈ তাৰ শত্ৰুতা বন্ধুত্বত পৰিণত কৰি নিজৰ জান-মালৰ সতীত্ব ও পৰিত্ৰতা অৰ্জন কৰে।

লগতে এজন কাফিৰ যেতিয়া লৈকে কালিমায়ে শ্বাহাদত মুখেৰে পকাশ নকৰিব তেতিয়া লৈকে তাক মুছলিম বুলি কোৱা নহ'ব। কিয়নো কালিমায়ে শ্বাহাদত হৈছে ইছলামৰ চাৰি কাঠি আৰু তাৰ পথম ঙ্গু। যেনে নবী ছল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লাম এ কৈছে :

بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
{بخاري باب دعائكم إيمانكم 8 مسلم 120}

অৰ্থঃ ইছলামৰ ভিত্তি পাঁচটা ঙ্গুৰ ওপৰত পতিষ্ঠিত । পথমটো হৈছে এই কথাৰ সাক্ষী দিয়া যে আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্যক নাই। আৰু মুহাম্মাদ ছল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লাম তেওঁৰ ৰাছুল। (বোখাৰী, মুছলিম)

সামৰ্থবান হোৱা সত্বেও কালিমা শ্বাহাদত স্বীকাৰ নকৰাৰ
হুকুম:

শ্বাইখুল ইছলাম ইমাম ইবনে তাইমিয়া (ৰঃ) এ কৈছে:

'যিয়ে সক্ষম হোৱা সত্বেও কালিমা শ্বাহাদত মুখেৰে পকাশ
নকৰে তেওঁ কাফিৰ হোৱাৰ ক্ষেত্ৰত কোনো দ্বি মত
নাই।হয়! যদি কোনো অসুবিধা বশতঃ কালিমা স্বীকাৰ
কৰাত নিঃসহায় হয় তেন্তে তাৰ হুকুম তাৰ অৱস্থাৰ ওপৰত
নিৰ্ভৰ কৰিব।

লা-ইলা-হা ইল্লাল্লাহৰ ভাবাৰ্থ

কালিমা লা-ইলা-হা ইল্লাল্লাহ, নহয় বোধক (নেতিবাচক)
আৰু হয় বোধক (ইতিবাচক) দুটা বস্তুৰে গঠিত। পথম
অংশটো হৈছে 'লা-ইলা-হা' ইয়াত সকলো বাতিল উপাস্যৰ
অস্বীকাৰ কৰা হৈছে। আৰু দ্বিতীয় অংশটো হৈছে 'ইল্লাল্লাহ'
ইয়াত একমাত্ৰ আল্লাহৰ ইবাদতৰ স্বীকৃতি দিয়া হৈছে।

এতেকে লা-ইলা-হা ইল্লাল্লাহৰ অৰ্থ হল 'আল্লাহৰ বাহিৰে
আন কোনো সত্য উপাস্য নাই'।

কিছুমান নিৰ্বোধ মানুহে ভাবে যে কালিমা লা-ইলা-হা
ইল্লাল্লাহ মাত্ৰ মৌখিক ভাবে পকাশ কৰিলেই সি মুছলমান।
অথবা আল্লাহৰ অস্তিত্ব স্বীকাৰ কৰিলেই হ'ল। নাইবা পত্যেক

বন্ধুতে তেওঁৰ শাসন অংশীদাৰ বিহীন মানি ল'লেই হ'ল। এনে ধাৰণা কৰা একেবাৰে ভুল। কিয়নো যদি কালিমা লা-ইলা-হা ইল্লাল্লাহৰ উদ্দেশ্য এইটোৱে হ'লেহেতেন তেন্তে আকাশী গন্থ পাণ্ড সকল ইয়াছদি ও নাছাৰা আৰু মূৰ্তি পূজাৰী সকলক এইপিনে আহ্বান কৰাৰ কি দৰকাৰ আছিল? নিশ্চয় সিহঁত এই বোৰ কথাৰ বিশ্বাসী আছিল।

এটা পতিবাদ আৰু তাৰ খণ্ডণ

কিছুমান মানুহে পতিবাদ কৰে যে কালিমা লা-ইলা-হা ইল্লাল্লাহৰ অৰ্থ হৈছে 'আল্লাহ ব্যতীত আন কোনো উপাস্য নাই'। কিন্তু আমি পত্যাঙ্ক কৰা মতে 'আল্লাহ ব্যতীত বহুতো বন্ধুৰ ইবাদত ও পূজা পাঠ কৰা হয়। লগতে 'আল্লাহ তা'আলা সেই বোৰক আকৌ পৱিত্ৰ কোৰআনত 'আ-লিহা' বা উপাস্য বুলিও আখ্যায়িত কৰিছে। যেনে 'আল্লাহ তা'আলা কৈছেঃ

فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ

لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۗ

অৰ্থঃ যেতিয়া তোমাৰ পভুৰ নিৰ্দেশ আহি পালেহি; 'আল্লাহক বাদ দি সিহঁতে যিবোৰ উপাস্যৰ উপাসনা কৰিছিল

সেই বোৰ উপাস্য সিহঁতৰ কোনো কামত নাছিল"। (ছুৰা হুদঃ১০১)

তেন্তে 'আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো উপাস্য নাই' কথাষাৰ কিমান দুৰ সঠিক ?

খণ্ডন

জানি থোৱা উচিত যে 'আল্লাহ ব্যতীত যিবোৰ উপাস্যৰ উপাসনা কৰা হয় সেই গোটেইবোৰ বাতিল ও অসত্য। এই বোৰ কোনো পধ্যেই ইবাদতৰ এক সাধাৰণ অংশৰো যোগ্য নহয়। আৰু সেই উপাস্য বোৰ যে মিছা তাৰ পমান সৰূপে নিম্নলিখিত আয়াতটোৱে যথেষ্ট। আল্লাহ তা'আলা কৈছেঃ

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ
هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿١٢﴾

অৰ্থঃ এয়া এই কাৰনেই যে আল্লাহ তা'আলা পৰম সত্য আৰু সিহঁতে তেওঁৰ বাহিৰে আন যিবোৰক মাতে সেই সকলোবোৰেই হ'ল অসত্য। নিশ্চয় 'আল্লাহ তা'আলা অতি উচ্চ আৰু অতি মহান"। (ছুৰা হুজ্জঃ৬২)

এতেকে লা-ইলা-হা ইল্লাল্লাহৰ পকৃত অৰ্থ হৈছে " আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই"। আৰু ইয়াৰ নামেই হৈছে তাওহাদ।

আমাল বিশুদ্ধ ও গহণ যোগ্য হ'বলৈ কালিমা শ্বাহাদতৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল

মানুহৰ পত্যেক আমল ' আল্লাহৰ ওচৰত সেই সময়তে বিশুদ্ধ ও গহণ যোগ্য হ'ব যেতিয়া সি তৌহিদৰ ওপৰত পতিষ্ঠিত থাকিব। যদি সি তৌহিদৰ পৰা দুৰত্ব অৱলম্বন কৰে তেন্তে তাৰ সকলো আমল ধ্বংস ও বিনষ্ট হৈ যাব। কিয়নো শ্বিৰ্ক মিশিত কোনো আমল গহণ যোগ্য নহয়। যেনে ' আল্লাহ তা'আলা কৈছেঃ

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَيْهِ
أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ

خَالِدُونَ ﴿٤٧﴾

অৰ্থঃ অংশীবাদী বিলাকে যিহেতু নিজকে নিজেই অবিশ্বাসকাৰী বুলি স্বীকাৰ কৰিছে, সেয়ে সিহঁত আল্লাহৰ মছজিদৰ তত্ত্বাৱধায়ক হ'ব নোৱাৰে। সিহঁতৰ কৃতকৰ্ম সমূহ অথলে গ'ল আৰু সিহঁত চিৰকাল নৰকত অৱস্থান কৰিব।
(ছুৰা তাওবাঃ ১৭)

কালিমা শ্বাহাদতৰ চৰ্ত ও উপাদান সমূহ

ইয়াত এটা পশ্ন উঠে যে আমল যেনেকুৱাই হওক মাত্ৰ মুখেৰে লা-ইলা-হা ইল্লাল্লাহ পকাশ কৰিলেই স্বীকৃতি গুৱা আৰু নিৰ্ভৰ যোগ্য হবনে? যেনে কিছুমান মানুহৰ ধাৰণা? ।

এনে ধাৰণা একে বাৰে ভুল আৰু অজ্ঞতা পূৰ্ণ। কিয়নো কালিমায়ে শ্বাহাদাত কেৱল এটা কালিমাই নহয় বৰং ইয়াৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ তাৎপৰ্য আছে। যাৰ অনুসন্ধান অপৰিহাৰ্য। অৰ্থাৎ যেতিয়া কোনো ব্যক্তি কালিমা স্বীকাৰ কৰে লগতে ইয়াৰ তাৎপৰ্যক অন্তৰৰ মনি কোঠাৰে মনি লৈ তাৰ দাবী সমূহ পূৰণ কৰে আৰু তাৰ নিষেধকৃত সকলো কাৰ্যৰ পৰা বিৰত থাকে। তেন্তে সি হে হ'ব পকৃত মুছলমান। আৰু তেওঁৰ জান-মালৰ বাবে সতীত্ব ছাবিত হ'ব। পক্ষান্তৰে তাৰ দাবীসমূহ পূৰণ নকৰি কেৱল মাত্ৰ কালিমা শ্বাহাদত মুখেৰে পকাশ কৰিলে কোনো মতেই কল্যাণ জনক নহব।

গতিকে স্বীকৃতি শুদ্ধ ও গহণ যোগ্য হবলৈ নিয়োক্ত ছয়টা বন্ধু
অনিবাৰ্য।

১) সকলো ধৰণৰ ইবাদত নিৰ্ভেজাল ভাৱে আল্লাহৰ
বাবে কৰা।

অৰ্থাৎ: নামাজ,ৰোজা,দুআ,সাহায্য-পাৰ্থনা কৰা, নজৰ ও
মানত, জৱেহ ও কুৰবানী ইত্যাদি ইবাদত সমূহ কেৱল মাত্ৰ
আল্লাহৰ বাবে নিৰ্ভেজাল ভাৱে আদায় কৰা।যদি এই
ইবাদত সমূহৰ সাধাৰণ অংশও আল্লাহৰ বাহিৰে আনৰ
বাবে কৰা হয়, সি যিয়ে নহওক কিয় তেন্তে তাৰ স্বীকৃতি
(সাক্ষী) অবিশ্বাস যোগ্য হব। সি তৌহিদবাদী নহয় বৰং সি
মুশ্বৰিক বুলি গণ্য হব। যেনে আল্লাহ তা'আলা কৈছে:

❖ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ

অৰ্থঃ তোমাৰ পভূৱে আদেশ দিছে যে তেওঁৰ বাহিৰে আন
কাৰো উপাসনা নকৰিবা"।(ছূৰা আল ইছৰাঃ২৩)

আৰু এয়াই হৈছে লা-ইলা-হা ইল্লাল্লাহৰ অৰ্থ। উলামা সকলে
এই কথাত একমত যে, যদি কোনো ব্যক্তি কালিমা শ্বাহাদত
স্বীকাৰ কৰাৰ পিছত আল্লাহৰ লগত আনক অংশীদাৰ স্পন্দন
কৰে তেন্তে তাৰ লগত যুদ্ধ কৰা হ'ব যেতিয়া লৈকে সি
তৌহিদৰ ফালে উভতি নাহে।

২) আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰাছুলে জনাই দিয়া সকলো অদৃশ্য বন্ধুৰ ওপৰত বিশ্বাস স্থাপন কৰা।

এতেকে শ্বাহাদতৰ অনুসন্ধানৰ বাবে জান্নাত ও জাহান্নাম, আকাশী গন্থ সমূহ, আত্মীয়া ও ৰাছুল সকল, শেষ বিচাৰৰ দিন, ভাগ্যৰ ভাল বেয়া আৰু অন্যান্য অদৃশ্য বন্ধু বোৰৰ ওপৰত বিশ্বাস স্থাপন কৰা অত্যন্ত জৰুৰী।

৩) আল্লাহৰ বাহিৰে সমূহ অসত্য উপাস্যৰ অস্বীকাৰ কৰা। যেনে মুছলিম শ্বৰিফত নবী ছল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লাম এ কৈছেঃ

مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَرَّمَ مَالَهُ وَدَمُّهُ وَحِسَابُهُ
عَلَى اللَّهِ {مسلم كتاب الإيمان ح: 23}

অৰ্থঃ যিজনে কালিমা লা-ইলা-হা ইল্লাল্লাহু স্বীকাৰ কৰিছে আৰু আল্লাহৰ বাহিৰে সকলো উপাস্যৰ অস্বীকাৰ কৰিছে তেন্তে সি তাৰ জান-মালৰ বাবে পৱিত্ৰতা অৰ্জন কৰিছে আৰু তাৰ হিচাপ নিকাচ আল্লাহৰ ওচৰত"। (মুছলিম কিতাবুল ঈমান)

এতেকে এই হাদিছত নবী ছল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে জান-মালৰ পৱিত্ৰতা অৰ্জন কৰাৰ দুটা চৰ্ত বান্ধি দিছে।

পথমটো হৈছে কালিমা শ্বাহাদতৰ স্বীকৃতি আৰু দ্বিতীয় টো হৈছে সকলো অসত্য উপাস্যৰ উপাসনাৰ অস্বীকাৰ কৰা।

গতিকে পকৃত মুছলমান সেইজন ব্যক্তি যিয়ে শ্বিৰ্কৰ পৰা মুক্ত হৈ সকলো অসত্য উপাস্যৰ উপাসনাৰ অস্বীকাৰ কৰে। আৰু সেই সকলৰ লগত কোনো সম্পৰ্ক নাৰাখে। যেনেকৈ ইবাহিম (আলাইহিছ ছালাম) মুশ্বৰিকান আৰু সিহঁতৰ উপাস্য সকলৰ পৰা মুক্তি ঘোষণা কৰি কৈছিলঃ

إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيِّدِي

অৰ্থঃ তোমালোকে যিবিলাকৰ উপাসনা কৰা সি বিলাকৰ লগত মোৰ কোনো সম্পৰ্ক নাই। মোৰ সম্পৰ্ক কেৱল তেওঁৰ লগতহে যিজনে মোক সৃষ্টি কৰিছে"। (ছুৰা জুখৰুফঃ ২৬-২৭)

এই আয়াতৰো ঠিক একেই অৰ্থঃ

فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا ﴿٢٥٦﴾

অৰ্থঃ যিয়ে তাগুতক অস্বীকাৰ কৰি আল্লাহৰ পতি ঈমান অনিলে তেওঁ যেনিবা এডাল মজবুত ৰচিত দৃঢ় ভাৱে খামোচি ধৰিলে যিটো কেতিয়াও নিছিঙিব "। (ছুৰা বাকাৰাঃ ২৫৬)

উক্ত আয়াতত 'উৰৱাতুল উছকা" মানে হৈছে দ্বীনে ইছলাম। আৰু 'কাফাৰা বিভাগুত'ৰ মানে হৈছে তাগুতৰ উপাসনাৰ অস্বীকাৰ আৰু তাৰ পৰা সম্পৰ্ক বিচ্ছেদৰ কথা ঘোষণা কৰা।

আৰু তাগুত কোৱা হয় আল্লাহ ব্যতীত সেই সকলোবোৰ বস্তু যিবোৰৰ উপাসনা কৰা হয় লগতে যাৰ ইবাদত কৰা হৈছে সি নিজ ইবাদতত সন্তোষ্ট। কিন্তু আত্মীয়া সকল, পুণ্যবান লোক সকল, আৰু ফিৰিস্তা সকল তাগুতৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহয়। কিয়নো এওঁলোক সিহঁতৰ উপাসনাত সন্তোষ্ট নহয়। বৰং ছয়তানে উৎসাহিত কৰাতহে এনে হৈছে।

৪) কালিমা লা- ইলা-হা ইল্লাল্লাহৰ দাবী অনুযায়ী আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰাছুলৰ আদেশ মতে আমল কৰা।

এতেকে আল্লাহ তা'আলা কৈছেঃ

﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾

অৰ্থঃ সিহঁতে যদি তাওবা কৰে, নামাজ পতিষ্ঠা কৰে, আৰু জাকাত আদায় দিয়ে তেনেহ'লে সিহঁতক এৰি দিয়া।" (ছুৰা তাওবাঃ ৫)

আৰু এই কথাই হাদিছত অলপ বহলাই কোৱা হৈছেঃ

أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ فَإِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ {متفق عليه}

অর্থঃ মোক অদেশ দিয়া হৈছে যে, যেতিয়া লৈকে মানুহে এই কথাৰ সাক্ষী নিদিব যে, আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই আৰু মুহাম্মাদ ছল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লাম তেওঁৰ ৰাছুল। আৰু নামাজ পতিষ্ঠা ও জাকাত আদায় নিদিয়া লৈকে মই সিহঁতৰ লগত যুদ্ধ কৰিম। যদি সিহঁতে এই আদেশ পালন কৰে তেন্তে তাৰ ওপৰত কোনো চৰিয়তী শাস্তি ওৱাজীৰ নোহোৱা লৈকে মোৰ ফালৰ পৰা তাৰ জান-মাল সংৰক্ষিত। আৰু তাৰ হিচাপ নিকাচ আল্লাহৰ ওচৰত। (বুখাৰী ও মুছলিম)

উপৰোক্ত আয়াতৰ অর্থ এই যে যেতিয়া সিহঁত শ্বিকৰ পৰা তাওবা কৰি তৌহিদৰ ওপৰত পতিষ্ঠিত হৈ যাব, আৰু নামাজ ও জাকাত আদায় দিবলৈ আৰম্ভ কৰিব তেতিয়া সিহঁতক এৰি দিবা। অর্থাৎ বিৰক্ত নকৰিবা।

শ্বাইখুল ইছলাম ইমাম ইবনে তাইমিয়াই কৈছেঃ

' যি সকলে ইছলামৰ মুতুৱাতিৰ (অনৱৰত বা নিৰবিচ্ছিন্ন) লিপিবদ্ধ আইন সংগত বিধান পালন কৰাৰ পৰা দুৰত্ব অৱলম্বন কৰে সিহঁতৰ লগত যুদ্ধ কৰা ওৱাজীৰ। যেতিয়া লৈকে সিহঁত ইছলামী চৰিয়ত পালন কৰিবলৈ মান্তি নহয়। যদিও সি কালিমা পঢ়ে আৰু ইছলামৰ কিছু অংশৰ ওপৰত আমল কৰে। যেনে পথম খলিফা হজৰতে আবু বকৰ ছিদ্দিক (ৰাঃ) আৰু অন্যান্য ছাহাবায়ে কেৰাম বিজৱানুল্লাহি আলাইহিম আজমায়িনে যাকাত পতিৰোধ কাৰী সকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিছিল। আৰু ইয়াৰ ওপৰত ফুকাহায়ে কেৰাম সকলে ইজমা ও এক্যমত পোষণ কৰিছে'।

৫) কালিমা শ্বাহাদতৰ অনুসন্ধানৰ বাবে নিম্নোক্ত চৰ্ত সমূহ থকা অনিবাৰ্য।

ক) জ্ঞানঃ এনে জ্ঞান যিটো অজ্ঞতাৰ পৰিপন্থী।

অৰ্থাৎ কালিমা পাঠ কাৰী এই কথাৰ সম্পূৰ্ণ জ্ঞান ৰখা উচিত যে আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই।

খ) বিশ্বাসঃ যিটো সন্দেহৰ বিপৰীত।

অৰ্থাৎ তাৰ সম্পূৰ্ণ বিশ্বাস হোৱা উচিত যে আল্লাহই একমাত্ৰ উপাস্য।

গ) ইখলাছঃ অৰ্থাৎ সমূহ ইবাদত নিৰ্ভেজাল ভাৱে আল্লাহৰ বাবে কৰা, ইয়াৰ সামান্যতম অংশও যাতে আল্লাহ ব্যতীত আনৰ বাবে কৰা নহয়। অন্যথা সি মুশ্বৰিক হ'ব।

ঘ) সত্যবাদীতাঃ অৰ্থাৎ সি পৱিত্ৰ অন্তৰেৰে কালিমা পাঠ কৰিব লাগিব। লগতে তেওঁৰ আন্তৰিক ও মৌখিক স্বীকাৰোক্তিৰ মাজত কোনো ধৰণৰ পাৰ্থক্য থাকিব নালাগিব।

অন্যথা তেওঁৰ স্বীকৃতি কোনো লাভ জনক নহ'ব। আৰু বিভিন্ন মুনাফিক সকলৰ দৰে কাফিৰৰ অন্তৰ্ভুক্ত হ'ব।

ঙ) মুহাব্বতঃ অৰ্থাৎ তাৰ অন্তৰ আল্লাহৰ মুহাব্বতৰ দ্বাৰা পৰিপূৰ্ণ হোৱা উচিত। যদি মৌখিক ভাৱে কালিমা পাঠ কৰে আৰু অন্তৰ মুহাব্বতে ইলাহিৰ পৰা শূন্য হয় তেন্তে এনে ব্যক্তিক কাফিৰ বুলি গণ্য কৰা হ'ব।

চ) বশ্যতা স্বীকাৰঃ অৰ্থাৎ তেওঁ নিৰ্ভেজাল আল্লাহৰ উপাসনা কৰিব। আল্লাহে দিয়া চৰিয়তৰ অনুগত হ'ব। লগতে তাৰ বিশ্বাস হোৱা উচিত যে, এইটোৱেই সত্য। এতেকে যিয়ে গোঁৱৰ ও অহংকাৰৰ জৰিয়তে ইয়াৰ পৰা আতঁৰ হ'ব, সি ইবলিছ আৰু তাৰ অনুসৰণকাৰী বিলাকৰ দৰে কাফিৰ হ'ব।

ছ) স্বীকাৰোক্তিঃ অৰ্থাৎ তেওঁৰ সমূহ ইবাদত আল্লাহৰ বাবে কৰাৰ লগতে কালিমা শ্বাহাদতৰ প্ৰমানিত দাবী বোৰ গহণ

কৰা। আৰু ইয়াৰ সদব্যৱহাৰ কৰা আৰু ইয়াৰ ওপৰত সম্ভ্ৰেষ্টি লাভ কৰা আৰু বাতিল উপাস্যৰ উপাসনাৰ পৰা আৰ্ত্তৰ হোৱা।

৬) শ্বাহাদত (স্বীকৃতি)ৰ বিশুদ্ধতাৰ বাবে কালিমা পাঠ কৰাৰ পিছত তাৰ নাৱাকীজ (যিবোৰ কাৰ্য কৰিলে স্বীকৃতি ভঙ্গ হয়) বা বিপৰীত কাৰ্য সমূহৰ পৰা আৰ্ত্তৰত থকা ওৱাজীৰ।

স্বীকৃতি ভঙ্গ হোৱা কাৰ্য সমূহ হৈছে এনে ধৰণৰঃ

- ☞ আল্লাহ আৰু নিজৰ মাজত মাধ্যম বনোৱা। সিহঁতৰ ওচৰত পাৰ্থনা কৰা, মধ্যস্থতা বিচৰা, আৰু সিহঁতৰ ওপৰত ভৰসা কৰা। যদি কোনোবাই কালিমা পাঠ কৰাৰ পিছত এনে কৰে তেন্তে সি কাফিৰ সকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত হব।
- ☞ মুশ্বৰিক সকলক কাফিৰ বুলি গণ্য নকৰা। অথবা সিহঁতৰ কাফিৰ হোৱাৰ ক্ষেত্ৰত সন্দেহ পোষণ কৰা। নাইবা সিহঁতৰ ধৰ্মক শুদ্ধ বুলি ধাৰণা কৰা। এনে কৰিলে কালিমা শ্বাহাদতৰ বিশ্বাস নাইকীয়া হৈ যায়।
- ☞ এনে বিশ্বাস পোষণ কৰা যে নবী ছল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লাম এ লৈ অহা চৰিয়তৰ বাহিৰে আন কোনো বেলেগ জীৱন সংবিধান সম্পূৰ্ণ ও পৰিপূৰ্ণ। অথবা

তেখেত ছল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ সামাজ্যিক আইনতকৈ বেলেগৰ সামাজ্যিক আইন উত্তম। উদাহৰণ স্বৰূপে তাগুতি সামাজ্যেৰ সংবিধানক তেখেত ছল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ ৰাষ্ট্ৰীয় সংবিধানৰ ওপৰত প্ৰধান্য দিয়া।

- ☞ ৰাছুলে কাৰিম ছল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে লৈ অহা চৰিয়তৰ কোনো বস্ক ঘূনা কৰা বা তুচ্ছ বুলি জ্ঞান কৰা। এনে কৰিলে তেওঁ ইছলামৰ পৰিসীমাৰ পৰা বহিস্কাৰ হৈ যাব। যদিও তেওঁ ইয়াৰ ওপৰত আমল নকৰক কিয় ?
- ☞ ৰাছুলুল্লাহ ছল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে লৈ অহা চৰিয়তৰ পৰা কোনো বস্তু অথবা তাৰ শান্তি, ও দান-পতিদানৰ ঠাট্টা, বিদোপ কৰা, এনে কৰাজন কাফিৰ। আৰু এনে ব্যক্তিৰ শ্বাহাদতৰ কোনো মূল্য নাই।
- ☞ মুছলমানৰ বিৰুদ্ধে মুশ্বৰিক সকলক সহায় সহযোগিতা কৰা।
- ☞ এনে বিশ্বাস স্থাপন কৰা যে কিছুমান বিশেষ লোক চৰিয়তে মুহাম্মদিয়াৰ সীমা ও বাধ্য-বাধকতাৰ পৰা মুক্ত।
- ☞ আল্লাহৰ দীনৰ পৰা আতঁৰ হোৱা। অৰ্থাৎ দীনৰ জ্ঞান নিশিকা আৰু তাৰ ওপৰত আমল নকৰা।
- ☞ আল্লাহৰ দীনৰ কোনো আদেশক মিছা পতিপন্ন কৰা।

☞ আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰাছুলে হাৰাম কৰা বস্তুক হালাল বা মুবাহ (বৈধ) বুলি গণ্য কৰা। উদাহৰণ স্বৰূপে এনেকৈ কোৱা যে, সূত হালাল, ব্যভিচাৰ হালাল ইত্যাদি।

দুটা বৰ্ণনাৰ মাজত সমতা পদান

বোখাৰী ও মুছলিম ছৰিফত বৰ্ণনা কৰা হৈছে যে নবী কাৰীম
ছল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লাম এ কৈছেঃ

مَا مِنْ عَبْدٍ قَالَ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ثُمَّ مَاتَ عَلَى ذَلِكَ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ {بخاري

5827 مسلم 283}

অৰ্থঃ যিয়ে কালিমা পাঠ কৰিছে আৰু সেই অৱস্থাতে তাৰ
মৃত্যু হৈছে সি জান্নাতত পৰেশ কৰিবই'। (বোখাৰী ও
মুছলিম)

মুছলিম ছৰিফৰ আন এটা বৰ্ণনা এনে ধৰণৰঃ

مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ

{مسلم باب من لقي الله بالإيمان 151}

অৰ্থঃ যিয়ে সাক্ষী দিয়ে যে আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য
উপাস্য নাই আৰু মুহাম্মাদ ছল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লাম
তেওঁৰ বান্দা আৰু ৰাছুল। তেন্তে তাৰ ওপৰত আল্লাহ
তা'আলা জাহান্নামৰ জুই হাৰাম কৰি দিয়ে"। (মুছলিম)

উপৰোক্ত হাদিছ দুটা পকাশ্য ভাৱে বিপৰীত দেখা গৈছে।
যদিও দুয়ো মৃত্যুৰতিৰ (নিৰবিচ্ছিন্ন ভাৱে বৰ্ণনা হোৱা)
হাদিছ। কিয়নো ইয়াৰ পকাশ্য অৰ্থই পমান কৰে যে মানুহ
এজন জাহান্নামৰ পৰা মুক্তি হৈ জান্নাতত পৰেশ হোৱাৰ
বাবে কালিমা শ্বাহাদত মুখেৰে স্বীকৃতি দিলেই যথেষ্ট।

আনহাতে বিভিন্ন মুতুৱাতিৰ বৰ্ণনাত স্পষ্ট পোৱা যায় যে, জাহান্নামৰ জুইৰ পৰা সেই সকলো মানুহক বাহিৰ কৰা হ'ব যি সকলৰ অন্তৰত বিন্দু পৰিমান ঈমান আছে। লগতে সিহঁতৰ ছাজদাকৃত অংগ সমূহ জাহান্নামৰ জুইৰ বাবে হাৰাম কৰা হৈছে।

বুজা গ'ল কালিমা পাঠ কৰাৰ পিছতো কিছু সংখ্যক লোক নৰকত পৰেশ কৰিব। সিহঁতৰ মৌখিক স্বীকৃতি কামত নাহিব।

সেয়ে এই বৰ্ণনা সমূহৰ সাম্যতা ও সাদৃশ্যতা পদানৰ ক্ষেত্ৰত শ্বাইখুল ইছলাম ইমাম ইবনে তাইমিয়াই মীমাংসা আৰু সমাধান মূলক কথা কৈছে। তেখেতে কৈছেঃ

'এই হাদিছ সমূহ যিবোৰ দেখাত একেই যেন লাগে দৰাচলতে এইবোৰ কিছুমান চৰ্তৰ জৰিয়তে সীমিত হৈ পৰে। যেনেকৈ পথম হাদিছত আছে (ثم مات على ذلك) আৰু কিছুমান বৰ্ণনাত (خالصا من قلبه)ৰ চৰ্ত স্পষ্ট পোৱা যায়।

এতেকে এইবোৰ চৰ্ত আৰু সীমা ৰেখাৰ বাবে এই বৰ্ণনা সমূহ সেই সকল লোকৰ বাবে পযোজ্য যি সকলে দৃঢ় বিশ্বাস আৰু সৎ অন্তৰেৰে কালিমা পঢ়িছিল আৰু সেই অৱস্থাতেই তাৰ মৃত্যু হৈছিল। অৰ্থাৎ যিমান দিন জীৱন ধাৰন কৰিছিল ইয়াৰ ওপৰতেই অটল আছিল।

এতিয়া কথা হ'ল সেই সমূহ বৰ্ণনা যিবিলাকত আছে কালিমা পঢ়া সত্ত্বেও জাহান্নামত পৰেশ কৰিব। এওঁলোক হৈছে সেই সকল লোক যি সকলে দেখাদেখি বা পৰম্পৰা গত ভাৱে কালিমা পঢ়িছিল। সিহঁতৰ অন্তৰত দৃঢ় বিশ্বাস নাছিল। নাইবা যাৱৎ জীৱন ইয়াৰ ওপৰত পতিষ্ঠিত নাছিল। আজি পায় ভাগ মানুহে এনে আচৰণ কৰা দেখা যায়।

ইল্লা মা বাহিমা ৰাববা।

এতেকে যিয়ে নিৰ্ভেজাল অন্তৰেৰে পূৰ্ণ বিশ্বাসৰ সৈতে কালিমা পাঠ কৰিব আৰু কোনো পাপ কাৰ্যত লিপ্ত নাথাকিব আৰু শ্বিকত পতিত নহব, তেনেহ'লে এনে ব্যক্তিৰ ওপৰত নিশ্চয় জাহান্নামৰ জুই হাৰাম হ'ব।

ইমাম হাছান বাছৰী (ৰঃ)ক পশ্ন কৰা হ'ল যে 'লা-ইলা-হা ইল্লাল্লাহ' যিয়ে স্বীকাৰ কৰিছে সি নিশ্চয় জান্নাতত যাবনে ?

তেখেতে কৈছিল "নিশ্চয়, কিন্তু ! যিয়ে ইয়াৰ চৰ্ত ও দাবী সমূহ পূৰণ কৰিব।"

ইমাম অহাব ইবনে মুনাববাহ (ৰঃ) ক পশ্ন কৰা হ'ল যে 'লা-ইলা-হা ইল্লাল্লাহ' জান্নাতৰ চাবি নহয় জানো ?

তেতিয়া তেখেতে কৈছিল ' হয়, নিশ্চয় ! কিন্তু মনত ৰাখিবা চাবি পাতত দাঁত থাকে। যদি তুমি দাঁত থকা চাবি লৈ আহা তেন্তে জান্নাতৰ দুৱাৰ খুলিব। অন্যথা কোনো কামত নাহে।

২৫/০১/২০১০

১০.৫৫ pm মিনিট